

Dosar nr. 361/33/2020

Către
CURTEA DE APEL CLUJ

Subsemnata avocat **KAPCZA MIKOLT KRISZTINA** cu sediul în Cluj-Napoca, str. Muncitorilor nr. 24 ap. 6, în baza art. 23 din L. 47/1992 privind Curtea Constituțională, formulez prezenta

excepție de neconstituționalitate

a art. 4 al. 1 și 2 din Legea nr. 55/2020 privind instituirea stării de alertă – raportat la:

art. 21 și 52 și 53 din Constituție având în vedere imposibilitatea efectivă de control judiciar al hotărârii de guvern prin care se instituie starea de alertă pentru o perioadă de 30 de zile.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

Art. 4 al.1. *Starea de alertă se instituie de Guvern prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, și nu poate depăși 30 de zile. Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.*

al.2. *Starea de alertă se instituie pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz.*

Raportat la:

Art. 21 al.1. *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

al.2. *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*

al.3. *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

al.4. *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*

Art. 52 al.1. *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*

al. 2. Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

Motive

Art. 45 al. 2 din Legea 21/2004 prevede posibilitatea atacării hotărârii de guvern în baza legii contenciosului administrativ.

Este cea ce s-a încercat în prezenta cauză.

Art. 21 și 52 din Constituție – prevede obligativitatea garantării accesului la justiție și rezolvarea cauzelor într-un termen rezonabil.

În situația unor acte administrative emise pe o perioadă de timp – în speță pentru 30 de zile! dreptul la un proces echitabil implică controlul acestora **imediat**, într-un termen care să asigure eficacitatea controlului – și nu printr-o procedură care depășește perioada de timp pentru care actul a fost emis.

În consecință având în vedere inexistența legală a unor proceduri de control judiciar adecvat privind o hotărâre de guvern de acest gen – textele de lege indicate sunt neconstituționale.

Accesul la justiție trebuie să fie efectiv și nu unul iluzoriu.

Autoritatea judecătorească are teoretic îndreptățirea de a realiza un control de legalitate și de oportunitate a unui act normativ tipic – dar, acest control trebuie să se realizeze în mod efectiv și eficient, - nu doar formal, la nivel de posibilitate. În măsura în care nu există căile legale efective, și transparente de control a unei asemenea hotărâri, articolul de lege este neconstituțional.

Într-un asemenea caz, în mod evident „**termenul rezonabil**” trebuie să se adapteze tipului actului supus controlului.

Atâta vreme cât, corelativ cu reglementarea posibilității emiterii unor hotărâri de guvern cu efect limitat în timp (la 30 de zile); nu se instituie un control jurisdicțional adecvat, care să aibă în vedere asigurarea accesului la justiție ținând cont de o asemenea împrejurare, accesul la justiție nu mai este asigurat, prin urmare textul de lege trebuie considerat neconstituțional.

Mai clar, în măsura în care, legea stabilește posibilitatea emiterii unor hotărâri de guvern cu caracter normativ cu măsuri ce produc efecte limitate de timp, trebuie în mod obligatoriu să se prevadă posibilitatea efectivă a controlului judiciar. Altminteri legea este neconstituțională, raportat la articolele din Constituție citate.

Trimis prin mail la 01.09.2020.

